

- 4) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16, i lyset af dels paralleliteten med standarden om forventet relevans i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, dels princippet om loyalt samarbejde i artikel 4 TEU og formålet med direktiv 2011/16, da fortolkes således, at den forventede relevans af de oplysninger, som en medlemsstat har udbedt sig hos en anden medlemsstat, i forhold til det omhandlede beskatningstilfælde og det anførte skattemæssige formål, udgør en betingelse, som anmodningen om oplysninger skal overholde for at udløse en pligt for den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat til at efterkomme anmodningen og for at legitimere et oplysningspåbud, som denne træffer over for den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne?
- 5) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16, sammenholdt med chartrets artikel 47, da fortolkes således, at de er til hinder for en lovbestemmelse i en medlemsstat, der generelt begrænser den undersøgelse, som foretages af den kompetente myndighed i sin egenskab af myndighed i den anmodede stat, af gyldigheden af en anmodning om oplysninger, til en kontrol af, om de formelle krav er opfyldt, og at disse artikler pålægger retten inden for rammerne af et for denne verserende søgsmål som det, der er beskrevet i det tredje spørgsmål ovenfor, at efterprøve overholdelsen af betingelsen om de ønskede oplysningers forventede relevans i alle henseender hvad angår deres sammenhæng med det konkret omhandlede beskatningstilfælde, det påberåbte skattemæssige formål og overholdelsen af artikel 17, stk. 1, i direktiv 2011/16?
- 6) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, er chartrets artikel 47, stk. 2, da til hinder for en lovbestemmelse i en medlemsstat, der udelukker en prøvelse for den kompetente nationale ret i den anmodede stat inden for rammerne af et for denne verserende søgsmål som det, der er beskrevet i det tredje spørgsmål ovenfor, af anmodningen om oplysninger fremsat af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, og kræver denne artikel, at dette dokument fremlægges for den kompetente nationale ret, og at den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne, gives adgang hertil, eller at dette dokument på grund af dets fortrolige karakter fremlægges for den kompetente nationale ret uden at nævnte tredjepart gives adgang hertil, på betingelse af at alle de vanskeligheder, som en sådan begrænsning af rettigheder medfører for nævnte tredjepart, i tilstrækkelig grad opvejes af den procedure, som følges for den kompetente nationale ret?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15.6.2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF EUT L 64, s. 1).

Sag anlagt den 18. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-683/15)

(2016/C 078/08)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K.-Ph. Wojcik, M. Heller og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 130, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Republikken Polen pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 51 456 EUR pr. dag fra datoen for afsigelse af dommen i nærværende sag på grund af tilsidesættelse af pligten til at meddele gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 2014/59/EU.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2014/59/EU udløb den 31. december 2014.

⁽¹⁾ EUT L 173, s. 190.

Appel iværksat den 23. december 2015 af Den Tjekkiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. oktober 2015 i de forenede sager T-659/13 og T-660/13, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag C-696/15 P)

(2016/C 078/09)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og T. Müller, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Forordning nr. 885/2013 ⁽¹⁾ og forordning nr. 886/2013 ⁽²⁾ annulleres i deres helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

- Den appellerede dom ophæves.
- Artikel 3, stk. 1, artikel 8 og artikel 9, stk. 1, litra a), i forordning nr. 885/2013 og artikel 5, stk. 1, artikel 9 og artikel 10, stk. 1 litra a), i forordning nr. 886/2013 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre appelanbringender.

Det første appelanbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Retten begik en retlig fejl i den appellerede dom, da den konkluderede, at forpligtelserne i henhold til forordning nr. 885/2013 og forordning nr. 886/2013 ikke finder anvendelse på en medlemsstat, der endnu ikke har besluttet på dens område at anvende applikationer eller tjenester for intelligente transportsystemer, selv om en sådan konklusion ikke følger af disse forordninger.